

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 93.388 van 19 februari 2001
in de zaak A. 67.697/IX-1699.**

In zake : Roland BUYSE,
die woonplaats kiest bij
advocaten P. en J. VAN EECKHAUT,
kantoor houdende te GENT,
Recollettenlei 41

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Roland BUYSE
op 19 februari 1996 heeft ingediend om de vernietiging
te vorderen van :

1. het koninklijk besluit van 3 oktober 1995 in zoverre
dit de benoeming inhoudt van André LAUVRYIS tot
comptabiliteitsinspecteur der directe belastingen te
HASSELT 1,
2. de beslissing van het college van dienstchefs van het
ministerie van Financiën, administratie der directe
belastingen van 28 maart 1995 waarbij het door
verzoeker op 20 maart 1995 ingediend bezwaarschrift
tegen het voorstel tot benoeming van de na hem
gerangschikte André LAUVRYIS tot comptabiliteitsin-
specteur der directe belastingen te HASSELT 1 als
ongegrond werd afgewezen,
3. de beslissing van het college der dienstchefs
van 10 januari 1995 waarbij zijn beoordeling "zeer
goed" werd teruggebracht tot "goed", en van
4. de beslissing dat hij geacht wordt in te stemmen met
het beoordelingsvoorstel omdat hij geen bezwaar-
schrift zou ingediend hebben binnen de 10 dagen na de
voorlegging van het beoordelingsvoorstel;

Gelet op het arrest nr. 61.881 van 19 september 1996 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur M. LEFEVER;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van verzoeker;

Gelet op de beschikking van 9 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 februari 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN EECKHAUT, die verschijnt voor verzoeker, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is op het ogenblik van de bestreden beslissingen ontvanger A bij de administratie der directe belastingen.

1.2. Bij dienstorder nr. 16/1994 van 9 december 1994 worden verschillende betrekkingen van comptabiliteitsinspecteur (rang 12) vacant verklaard waaronder een betrekking te Hasselt 1. Voor die betrekking kandideren zowel verzoeker als André LAUVRYS.

1.3. Op dat ogenblik lopen er tegen verzoeker twee tuchtprocedures. In de ene wordt een "terechtwijzing" voorgesteld en in de andere een "blaam". Het advies dat zijn onmiddellijke hiërarchische meerdere op zijn kandidatuur aanbrengt luidt als volgt :

"Gelet op het in behandeling zijnde tuchtdossier ten name van de heer BUYSE komt de sollicitatie van voornoemde m.i. niet in gunstige orde".

De adjunct-directeur a.i. geeft op 29 december 1994 evenmin een gunstig advies over verzoekers kandidatuur. Hij verantwoordt zijn advies als volgt :

"Bij gebrek aan beslissing i.v.m. een tuchtdossier (vraag tot verantwoording dd. 01.07.1994) vóór de lopende beoordelingsperiode, werd op het individueel fiche van sollicitant een ongunstige vermelding geacteerd op 18.08.1994.

Een voorstel tot verslechtering van de laatst toegekende beoordeling werd op 05.09.1994 geformuleerd door de onmiddellijke hiërarchische meerdere.

Derhalve bestaat de mogelijkheid dat een tuchtstraf wordt opgelegd.

Vermoedelijk zal de voorheen toegekende beoordeling 'Zeer Goed', gewijzigd worden in 'Goed', waardoor de rangschikking van de kandidaat in negatieve zin zal beïnvloed worden".

De gewestelijk directeur sluit zich op 6 januari 1995 aan bij voornoemde adviezen. Hij is van oordeel dat verzoeker te weinig beroepsernst aan de dag legt om de functie van comptabiliteitsinspecteur uit te oefenen.

1.4. Op 5 september 1994 stelt verzoekers onmiddellijke hiërarchische meerdere voor hem de beoordeling "goed" toe te kennen voor de periode eindigend op 31 augustus 1994.

Verzoeker neemt op 7 september 1994 kennis van dit voorstel en stemt er niet mee in. Hij dient evenwel geen bezwaarschrift in.

Op 10 januari 1995 kent het college van dienstchefs verzoeker de beoordelingsvermelding "goed" toe.

Dit is de derde bestreden beslissing.

Verzoeker krijgt hiervan kennis op 2 maart 1995. Hij tekent op 3 maart 1995 tegen die beslissing beroep aan bij de raad van beroep.

1.5. Op 13 maart 1995 worden de benoemingsvoorstellen voor de graad van comptabiliteitsinspecteur aan verzoeker ter kennis gebracht. Voor de hem geambieerde betrekking te Hasselt 1 wordt André LAUVRYs voorgesteld.

Verzoeker tekent op 20 maart 1995 bezwaar aan tegen die voorstellen. Hij vraagt om het dossier te kunnen inzien en om door het college van dienstchefs te worden gehoord.

1.6. Op 28 maart 1995 onderzoekt het college van dienstchefs het bezwaarschrift van verzoeker. Verzoeker en diens raadsman worden gehoord. Verzoeker legt conclusies neer waarin hij onder meer aanvoert dat zijn signalement voorwerp is van hoger beroep zodat daarmee geen rekening kan worden gehouden en dat er evenmin rekening mag worden gehouden met de tegen hem aanhangig zijnde tuchtprocedures aangezien ze nog niet tot een

sanctie hebben geleid en hij dus nog voor onschuldig moet worden gehouden. Na onderzoek van het dossier stelt het college vast dat aan verzoeker de beoordeling "goed" werd toegekend en dat hij dus terecht na de kandidaten met de beoordeling "zeer goed" werd gerangschikt. Het college is van oordeel dat mede gelet op het ongunstig advies van zijn hiërarchische chefs het bezwaar van verzoeker geen elementen bevat die enige wijziging kunnen brengen aan de uitgebrachte voorstellen en wijst het derhalve als ongegrond af.

Dit is de tweede bestreden beslissing.

1.7. Op 13 april 1995 antwoordt de gewestelijk directeur op het bezwaarschrift dat verzoeker op 3 maart 1995 had ingediend tegen zijn beoordeling "goed". Volgens hem heeft verzoeker de mogelijkheid verloren om nog beroep in te stellen tegen die beoordeling omdat hij nagelaten heeft binnen de tien dagen een bezwaarschrift in te dienen tegen het beoordelingsvoorstel dat hem op 7 september 1994 was meegedeeld. Hij wijst er tevens op dat het toegekende signalement slechts aan de ambtenaar wordt meegedeeld indien het niet overeenstemt met wat werd voorgesteld door de hoogste hiërarchische meerdere.

Dit is de door verzoeker vierde bestreden beslissing.

1.8. Bij koninklijk besluit van 3 oktober 1995 wordt André LAUVRYs benoemd tot comptabiliteitsinspector der directe belastingen te Hasselt 1.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.9. Op 20 januari 1998, dit is na de indiening van het annulatieberoep en na het arrest over verzoekers vordering tot schorsing van de bestreden beslissingen, maakt de verwerende partij, na veelvuldig aandringen van verzoekers raadslieden, het beroep dat verzoeker op 3 maart 1995 bij de interdepartementale raad van beroep indiende tegen de beoordeling die het college van

dienstchefs hem op 10 januari 1995 toekende, toch nog over aan die raad.

1.10. Op 6 april 1998 adviseert de interdepartementale raad van beroep met zes stemmen tegen vijf dat verzoekers beroep laattijdig is.

1.11. Op 8 juli 1998 beslist het college van dienstchefs dat "gelet op het op 6 april 1998 uitgebrachte advies van de Interdepartementale raad van beroep (...) de aan de hr. BUYSE, R.C.O. op 10 januari 1995 toegekende beoordeling 'goed' definitief gehandhaafd blijft";

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering.

2.1. Overwegende dat de tweede bestreden beslissing een beslissing is waarbij verzoekers bezwaar tegen het voorstel van het college van dienstchefs om André LAUVRYIS te benoemen wordt afgewezen door hetzelfde college; dat die bestreden beslissing op zichzelf slechts een voorbereidende handeling is die het definitief benoemingsvoorstel voorafgaat en dat dit definitief benoemingsvoorstel betekent dat verzoeker niet wordt voorgedragen om benoemd te worden; dat de door verzoeker geambieerde benoeming evenwel een benoeming naar keuze is zodat verzoeker geen belang heeft om de weigering om hem voor te dragen of om hem te benoemen als dusdanig te bestrijden en derhalve ook niet de eraan voorafgaande voorbereidende handeling; dat zijn vordering tot vernietiging van die bestreden beslissing derhalve niet ontvankelijk is;

2.2. Overwegende dat de derde en de vierde door verzoeker bestreden beslissingen een beslissing betreft van het college van dienstchefs van 10 januari 1995 die aan verzoeker werd medegedeeld met een brief van de gewestelijke directeur van 13 maart 1995 en een

beslissing dat verzoeker geacht wordt in te stemmen met het beoordelingsvoorstel bij gebreke aan de indiening van een bezwaarschrift binnen de termijn van tien dagen na voorlegging ervan; dat inmiddels de interdepartementale raad van beroep met zes stemmen tegen vijf geadviseerd heeft dat verzoekers beroep tegen dat beoordelingsvoorstel laattijdig is en dat het college van dienstcheefs op 8 juli 1998 heeft beslist dat "gelet op het op 6 april 1998 uitgebrachte advies van de Interdepartementale raad van beroep (...) de aan de hr. BUYSE, R.C.O. op 10 januari 1995 toegekende beoordeling 'goed' definitief gehandhaafd blijft"; dat het beoordelingsvoorstel alsmede de voor de interdepartementale raad van beroep beroepbare beslissing van het college van dienstcheefs en het advies van die raad van beroep slechts voorbereidende handelingen zijn; dat het annulatie- en schorsingsberoep van verzoeker tegen de voornoemde beslissing van 8 juli 1998 van het college van dienstcheefs bij 's Raads arrest nr. 85.424 van 21 februari 2000 werd verworpen; dat bij beslissing van 23 november 1999 van het college van dienstcheefs aan verzoeker de beoordeling "zeer goed" is toegekend voor de periode eindigend op 31 augustus 1994; dat verzoeker bijgevolg thans geen belang meer heeft om de eerdere beslissingen omtrent de beoordeling te zien vernietigen; dat zijn annulatieberoep gericht tegen de derde en vierde beslissing derhalve niet meer ontvankelijk is;

2.3. Overwegende dat verzoekers annulatieberoep derhalve alleen ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de eerste bestreden beslissing zijnde het koninklijk besluit van 3 oktober 1995 houdende de benoeming van André LAUVRYIS tot comptabiliteitsinspecteur der directe belastingen te HASSELT 1;

3. Over de gegrondheid van de vordering.

3.1. Overwegende dat verzoeker in een derde middel de schending aanvoert van hoofdstuk 5, paragraaf 13 van het "statuut van het Rijkspersoneel" en "van art. 13 van de Ministeriële circulaire van 10/10/1959 in uitvoering van het K.B. van 07/08/1939, en machtsoverschrijding"; dat hij hierbij uiteenzet dat niettegenstaande volgens de bepalingen van hoofdstuk 5, paragraaf 13 van het "statuut van het Rijkspersoneel" de terechtwijzing en de blaam twee straffen zijn die geen onmiddellijk gevolg hebben op de toekenning van bevorderingen, zij toch in aanmerking werden genomen om verzoeker de bevordering te weigeren; dat de omzendbrief van 10 oktober 1959 (artikel 12 of 13) werd geschonden omdat de overheid oordeelde dat verzoeker tegen zijn beoordeling geen bezwaar had ingediend binnen de tien dagen terwijl hij reeds de dag nadat hij van zijn beoordeling kennis kreeg een bezwaarschrift er tegen heeft ingediend; dat ook de bepalingen van artikel 13 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel geschonden zijn doordat de hoogste hiërarchische meerdere de beoordelingsvermelding niet opnieuw heeft voorgelegd aan verzoeker;

3.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat het middel in feite faalt in de mate dat beweerd wordt dat de overheid tuchtstraffen zou in aanmerking genomen hebben om verzoeker de bevordering te weigeren vermits er nog geen tuchtstraffen maar alleen maar tuchtvoorstellen waren; dat voorts het middel steunt op een beweerde onwettigheid van verzoekers beoordeling "goed" en dat die beoordeling definitief is geworden zodat verzoeker niet meer vermag die eventuele onwettigheid ter sprake te brengen;

3.3. Overwegende dat het voor de Raad van State niet duidelijk is wat verzoeker bedoelt met "hoofdstuk 5, par. 13" van het "statuut van het Rijksperso-

neel"; dat die verwijzing derhalve buiten beschouwing gelaten wordt; dat in tegenstelling met wat verzoeker stelt de Raad van State geen reglementaire bepaling vindt waaruit zou blijken dat er met dergelijke tucht-sancties van blaam en terechtwijzing geen rekening zou mogen worden gehouden bij de beoordeling van de verdiensten der kandidaten met het oog op een bevordering; dat daarentegen artikel 80, § 1, van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het rijkspersoneel bepaalt dat de uitwissing van een tuchtstraf tot gevolg heeft dat met de uitgewiste tuchtstraf geen rekening meer mag worden gehouden inzonderheid bij de appreciatie van de aanspraken op bevordering van de ambtenaar, noch bij de toekenning van de evaluatie en dat de doorhaling van de tuchtstraf tot gevolg heeft dat er met de doorgehaalde straf geen rekening meer mag worden gehouden bij de appreciatie van de aanspraken op bevordering van de ambtenaar, noch bij de toekenning van de beoordeling; dat hieruit derhalve kan worden afgeleid dat met een uitgesproken doch niet doorgehaalde tuchtstraf wel rekening mag gehouden worden bij de appreciatie van de aanspraken op bevordering van de ambtenaar, of bij de toekenning van de beoordeling; dat in onderhavig geval geen rekening kon gehouden worden met een tuchtstraf aangezien dergelijke straf nog niet was uitgesproken; dat dit onderdeel van het derde middel dan ook feitelijke grondslag mist;

Overwegende dat verzoeker in het derde middel ook de schending aanvoert van de bepalingen van artikel 12 of 13 van de omzendbrief van 10 oktober 1959 en van artikel 13 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939; dat uit de tekst die hij citeert mag blijken dat het artikel 12 of 13 van de voormelde omzendbrief overeenkomt met artikel 12 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat artikel 13 van het genoemde koninklijk besluit van

7 augustus 1939 betreffende de beoordeling en de loopbaan van het rijkspersoneel, bepaalde, in de versie van toepassing ten tijde van de bestreden beslissing, dat de hiërarchische meerdere met de hoogste graad de beoordelingsstaat nogmaals ter visering voorlegt aan de betrokkene alvorens hem door te sturen naar de overheid die belast is met het toekennen van de beoordeling, indien "een der bij de beoordeling betrokken overheden, hetzij de vermelding, hetzij een van de criteria heeft gewijzigd" en dat volgens verzoeker de gewestelijk directeur de beoordelingsstaat niet opnieuw aan verzoekers visum heeft voorgelegd alvorens het beoordelingsdossier voor te leggen aan het college van dienstchefs dat belast is met het toekennen van de beoordeling; dat de gewestelijk directeur daartoe niet verplicht is nu uit het administratief dossier blijkt dat noch de adjunct-directeur noch de gewestelijk directeur zelf enige wijziging hadden aangebracht aan het voorstel van de onmiddellijke chef van verzoeker zijnde de comptabiliteitsinspecteur; dat artikel 12 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 bepaalde dat de bevoegde hiërarchische meerdere de beoordelingsstaat voorlegt aan de beoordeelde ambtenaar alvorens hij hem doorstuurt naar de bevoegde administratieve overheid en dat die beoordeelde ambtenaar er zich toe beperkt het voorstel te viseren indien hij ermee akkoord gaat, dat indien hij van mening is dat de voorgestelde beoordeling niet gewettigd is hij dan in die zin de beoordelingsstaat viseert en hem binnen de tien dagen terugzendt vergezeld van een bezwaarschrift, dat indien hij het voorstel niet terugzendt binnen de tien dagen hij eveneens geacht wordt ermee in te stemmen; dat de verwerende partij oordeelde dat verzoeker omdat hij geen bezwaarschrift had ingediend tegen het beoordelingsvoorstel maar alleen maar had aangeduid dat hij er niet mee

instemde, geen recht meer had om nadien tegen de toegekende beoordeling bezwaar aan te tekenen bij de interdepartementale raad van beroep; dat door verzoeker niet op een expliciete wijze, met name door een geschrift, erop te wijzen dat indien hij binnen de termijn van tien dagen geen bezwaarschrift indient, zijn niet-akkoord met de voorgestelde vermelding geen gevolg heeft, de verwerende partij hiermee verkeerdelijk artikel 12 voornoemd heeft toegepast en derhalve ten onrechte heeft kunnen besluiten dat verzoekers beoordeling "goed" definitief was geworden, dat als gevolg daarvan ook de vergelijking van de kandidaten niet reglementair is verlopen zodat de bestreden beslissing eveneens met een onregelmatigheid is behept; dat het middel in zijn tweede onderdeel derhalve gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 3 oktober 1995 in zoverre het de benoeming inhoudt van André LAUVRYIS tot comptabiliteitsinspecteur der directe belasting te HASSELT 1.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Belgische Staat.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien februari 2000 en een, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	A.-M. GOOSSENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. -M. GOOSSENS.

J. DE BRABANDERE.